

”Ett utdraget folkmord”

Skillnaden mellan hur Sverige och länder i Latinamerika låter sin natur och sin ursprungsbefolkning exploateras är liten. Även den svenska staten stödjer en fullständigt enastående utsugning av naturtillgångarna. Till följd av stigande världsmarknadspriser på mineraler och Sveriges unika mineralagstiftning pågår i dag ett ”mineralrace” som saknar motstycke i svensk historia. Internationella gruvbolag prospekterar, det vill säga söker efter naturliga råvaror, i en enorm omfattning i våra marker.

Prospekteringsbolagen beviljas undersökningstillstånd utan att ta hänsyn till vare sig miljö eller internationella överenskommelser

om urbefolkningens rättigheter. Allt med stöd av en världens liberalaste lagstiftningar – Sveriges minerallag. En lag som endast har till uppgift att tillvarata gruvnäringens egna intressen. Att lagen innebär att förutsättningarna för traditionella näringar som till exempel rennäringen slås undan tycks vara regeringen helt likgiltigt.

Sverige, med sin höga svansföring internationellt i frågor som berör mänskliga rättigheter och miljö, borde sopa framför egen dörr innan man sticker ut hakan och kritiserar andra regeringar för sin behandling av sin befolkning. Det som sker i Sverige i dag kan inte annat än kallas för ett utdraget folkmord. Starka ord kan tyckas, men om ett

folk fråntas sin traditionella näring, sin identitet, så går de under som folk och fullständigt assimileras. Då förlorar nationen en dimension och blir kulturellt fattigare.

Jag frågar mig därför: Är det värt priset för att internationella riskfinansiärer ska bli rikare? Ska Sverige på bekostnad av sitt urfolk och sin miljö fungera som buffert för den ekonomiska krisen i Europa?

Sverige har godkänt FN:s Urfolksdeklaration som ger oss samer rätt att bedriva en traditionell renskötsel. I regeringens strategi för bevarandet av Arktis fastställs det dessutom att samerna i egenskap av urfolk ska ges möjligheten att bedriva sina traditionella näringar.

Men våra traditionella näringar är beroende av orörd natur. Vi behöver fungerande årstidsbeten och obrutna flyttleder med fungerande rastbeten. Ändå pågår det i dag en näst intill euforisk jakt på nya fyndigheter långt in i Sápmi, den region som tillhör Nordens samer.

Samebyarna lever med ett ständigt hot hängande över sin verksamhet och sitt varande.

Text: Mats Berg
Girjas samebyar

Läs FN:s Deklaration om urfolks rättigheter här: http://www.un.org/esa/soc-dev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf